

ספר
ויראו בטוב

קיצור הלכות נדה
לחתנים ומדריכים
כמנהג בני ע"מ

מאתי

זכריה בלאאמו"ר הרב אריאל **אבזוב** ס"ט

ברוקלין

שנת "ואזבחה באהלו זבחי תרועה וכו', לראות בטוב

ה' בארץ חיים" - תשפ"א לפ"ק

תוכן הענינים

דברים אחרים

פרק א כיצד האשה נעשית נדה ה

אימתי טמאה מדאורייתא ואימתי מדרבנן והנפקא מינה / דין אשה שהרגישה

פרק ב וסתות..... ט

וסת קבוע ווסת שאינו קבוע / קביעת הוסת / וסת החודש / וסת ההפלגה /
עקירת הוסת / דיני וסת שאינו קבוע - עונה בינונית / עונת יום החודש / עונת
ההפלגות

פרק ג הנהגת האשה בעונת וסתה..... טו

חיוב בדיקה / עבר הוסת ולא בדקה / דברים שצריך לפרוש מהם / כמה עונות
צריך לפרוש / נשים שהם בחזקת מסולקת דמים / היוצא לדרך

פרק ד כתמים..... כב

שיעור גודל הכתם / צבע הבגד שנמצא הכתם עליו / כתמים שנמצאו על דבר
שאינו מקבל טומאה / יתר דיני כתמים / אשה שקנחה עצמה מבחוץ בנייר /
תלייה במכה / אין בכתמים משום וסת

פרק ה הרחקות..... כט

לא ישחוק ולא יקל ראש / איסור נגיעה והושטה / איסור אכילה יחד / שירי
מאכל / שירי כוס / איסור ישיבה על מיטתה / ישיבה על ספסל אחד וטיוול /
איסור שינה במיטה אחת / מלאכות שאשה עושה לבעלה / הסתכלות / מזיגת
הכוס / הצעת המיטה / רחיצה / חולה או חולנית

פרק ו הפסק טהרה, ז' נקיים, וזמן הטבילה..... מח

הפסק טהרה / מוך דחוק / המתנת ד' ימים / בדיקות / לבישת לבנים

פרק ז ענינים שונים..... נו

אמרה לבעלה שהיא טמאה / מצאה דם במי רגלים / אשה ההולכת לרופא /
היולדת או המפלת

פרק א

כיצד האשה נעשית נדה

א) אשה שיצא ממנה דם ממקורה, בין בשעת וסתה שהיא רגילה לראות בו, ובין שלא בשעת וסתה, בין אם היא נשואה או פנויה, טמאה, הן אם הרגישה בראייתה זו (יבואר בסמוך) דאז היא טמאה מדאורייתא, והן שלא הרגישה בראייתה או שלא ראתה כי אם כתם של דם דבכהאי גוונא היא טמאה מדרבנן, וכל הדינים האמורים באשה נדה שייכים אף בה, ואין חילוק בבא על אשה נדה בין אם טמאה מדאורייתא או שטמאה מדרבנן, אלא דהבא על אשה שהיא נדה מדאורייתא, חייב כרת. ואין הנדה עולה מטומאתה אלא לאחר שתפסיק בטהרה (יבואר להלן), תספור ז' ימים נקיים ותטבול. ואפילו אם שהתה זמן ארוך אחר שראתה דם ולא טבלה, הרי היא בנדתה לעולם עד שתטבול.

ב) אין האשה טמאה נדה מדאורייתא אלא אם כן הרגישה ביציאת הדם, ואף אם ידוע וביררא לן שיצא ממנה הדם אינה טמאה בלא

מקורות

א. שו"ע סי' קפ"ג וכן בהגה"ה שם.

ב. שו"ע סי' קצ"ז ס"א, וכן בהגה"ה סי' קצ"ה ס"א.

הרגשה? אמנם לא בכל הרגשה מטמאין אותה מדאורייתא, אלא דוקא בהרגשות אלו:

א. שנודעזע גופה (כעין צמרמורת).

ב. שמרגשת שנפתח פי המקור (כעין עקיצה שישנה לפעמים בהתחלת הטלת מי רגלים).

ג. אשה שבדקה את עצמה בעד בדיקה בעומק, ומצאה דם, הרי זה ספק שמא הרגישה, והרי היא ספק טמאה מן התורה, [אמנם, אם לא בדקה עצמה, רק קנחה מבחוץ, לא הוי ספק הרגשה והרי זה בכלל כתם].¹

ג) אשה שהרגישה זיבת דבר לח בגופה מבפנים (וכ"ש רק לחלוחית מבחוץ) ומצאה דם, נקטינן דלא חשיב הרגשה, ואינה טמאה מן התורה אלא מדרבנן.² וכן אשה שמצאה דם בלא הרגשה כלל, אינה טמאה אלא מדרבנן.

ד) להלכה אין חילוק בין אשה הטמאה נדה מן התורה לטמאה מדרבנן לענין סדר טהרתה ושאר דינים (הפסק טהרה, ז' נקיים, טבילה, הרחקות, וכו') אלא דבטומאה דרבנן, לא גזרו אלא אם כן יש בדם כשיעור 'גריס ועוד' (שהוא לערך כשיעור "penny" או מטבע של שני

מקורות

ג. עי' בתורת השלמים סי' קפ"ג, וע' בכרתי ופלתי שם [מובא גם בגליון מהרש"א שם] שדעתו שהש"ך פליג עליו. ועי' בטהרת הבית ח"א סי' א' ה"ג וכן באבני שהם קפ"ג עמ' ח - ט.

ד. פתחי תשובה סי' קפ"ג סק"א.

ה. בפת"ת שם הובא שנחלקו בזה הנו"ב והחת"ס, וע' בטהרת הבית שם ה"ד דנקט להלכה כהחת"ס דלא חשיב הרגשה, וכן פסק באבני שהם (עמ' י"א - י"ב).